

lige Regel, at hver Arving og Legatar udreder Afgiften af den ham tilfaldne Lod.

Denne sidste Regel nødvendiggør imidlertid særlige Bestemmelser med Hensyn til de Tilfælde, hvor der er skænket en Person en Brugs- eller Indtægtsnydelse, uden at der samtidig er tillagt ham Midler, hvoraf Afgiften af denne kan udredes.

For nogle af disse Tilfældes Vedkommende er det i § 11 foreslaaet, at der indrømmes den paagældende Adgang til afdragsvis Berigtigelse af Arveafgiften, men som almindelig Regel har man, som ovenfor nævnt, foretrukket at give ham Adgang til at forlange Afgiften udredet af de Midler, hvorpaa Brugs- og Indtægtsnydelsen hviler.

Ogsaa den nærmere Bestemmelse af, hvad der skal medregnes til den enkelte Arvelod, giver Anledning til forskellige Spørgsmaal, som formentlig bør finde deres Løsning i Loven. Det er saaledes en jævnlig forekommende Bestemmelse i Testamenter, at Afgifterne af visse Legater skulle udredes af Boet, og det er da en ikke ualmindelig Fremgangsmaade at betragte de til Berigtigelsen af disse Afgifter medgaaede Beløb som udredede af Universalarvingerne. Den rette Opfattelse turde imidlertid være at betragte Legaterne som forøgede med det til Afgifternes Berigtigelse fornødne Beløb, men en fuldt korrekt Gennemførelse af denne Betragtningensmaade fører til temmelig indviklede Beregninger, og man har derfor fundet det rettest med Hensyn til dette Forhold at give en positiv Regel, der uden at bebyrde de vedkommende med alt for vidtløftige Beregninger dog fører til et Resultat, der nogenlunde svarer til det, som vilde fremkomme ved den korrekte Beregningsmaade.

Under Hensyn til den Maade, hvorpaa Afgiften efter dette Lovforslag beregnes, maa dernæst alt, hvad nogen erhverver efter samme Arvelader, betragtes som en samlet Arv ved Fastsættelse af Afgiftsprocenten, idet en modsat Regel vilde aabne Adgang til en vilkaarlig Nedsættelse af Afgiften ved Udstykning af det en Arving tiltænkte i forskellige Gaver, Legater o. lign. Endelig synes det ogsaa naturligt i denne Forbindelse at betragte Ægtefæller, der leve i Formuefællesskab, som et Formue-subjekt. De med Hensyn hertil foreslaaede Regler danne en Art Korrelat til de i § 7 foreslaaede Regler.

Som Følge af Bestemmelserne i § 4 litra e og i § 5 kan det tænkes, at en eller flere af Arvingerne i et Dødsbo kunne komme til at tilsvare et større Beløb i Arveafgift, end der tilkommer dem i Boet. Bil-

lighed synes da at tale for at betragte det overskydende Beløb som en vedkommende personlig paahvilende Gæld, der er Boet og de øvrige Arvinger uvedkommende.

Ligeledes har man af Billighedshensyn i Paragraffens sidste Stykke givet Adgang til Godtgørelse af visse Overdragelsesafgifter, hvor der ellers igennem Bestemmelserne i §§ 4 og 5 samt § 14 kunde komme til at foreligge en ikke tilsigtet Dobbeltbeskatning.

Til § 22.

Ved Afgørelsen af, om Afgiften af en vis Erhvervelse skal beregnes efter de i dette Lovforslag indeholdte Regler eller efter den hidtil bestaaende Lovgivning, har man lagt Vægt paa, om det Tidspunkt, da Afgiftspligten med Hensyn til den paagældende Art af Erhvervelser indtræder, falder før eller efter det Tidspunkt, da Lovforslagets Afgiftsregler komme til at træde i Kraft, idet den paagældende Erhvervelse, selv om den fra et mere almindeligt retligt Synspunkt maa siges at have fundet Sted tidligere, dog først paa det Tidspunkt, da der bliver Spørgsmaal om Afgiftspligten, faar Betydning for Arveafgiften, ligesom dette Tidspunkt efter den Maade, hvorpaa Lovforslagets Regler er formulerede, i Reglen ogsaa vil falde sammen med det, hvor Erhververen faar de økonomiske Fordele, der knytte sig til den af ham erhvervede Ret. Den hidtil bestaaende Lovgivning hjemler imidlertid i adskillige Tilfælde Adgang til at berigtige Arveafgiften paa et tidligere Tidspunkt, og naar denne Adgang er benyttet, maa det have sit Forblivende ved den saaledes erlagte Arveafgift. Endelig har Administrationen i en Række Tilfælde som Betingelse for Nedsættelsen af Arveafgiften af velgørende Legater, hvorpaa der hvilede Rentenuddelser, forlangt, at Berigtigelsen af Kapitalarveafgiften skulde udsættes, indtil Rentenuddelserne vare ophørte. Billighed taler da for, at denne Arveafgift beregnes efter de Regler, man har maattet forudsætte ved Resolutionens Afgivelse.

Til §§ 23—25.

I disse Paragraffer gives Reglerne for Arveafgiftens Berigtigelse, naar offentlig Skiftebehandling finder Sted. De foreslaaede Regler ere for Størstedelen overensstemmende med de nugældende. Som nye skal fremhæves de i § 23 indeholdte Regler om Skifteforvalterens Pligt til at søge Oplysning om Dispositioner, afdøde mulig maatte have truffet, om Indtægter, han-